

szomorú helyzetét és züllesztését számos jelét ismerteti; testi satnyulás és erköcsi romlás útján vannak. Szükséges lenne városokban napközi ottho-
nok létesítése, mindenik árvaszék mellé egy fizetési, igazán arra való
«hadiárvák gyámja» kinevezése, főként iparosnak szánt fiúk részére nevelő-
intézetek létesítése, a meglevők kibővítése, a hadiárváknak családokban
való elhelyezése és pedig azonnal. Felemlíti, hogy a kolozsvári Erdélyi
Pártfogó Egyesület mily eredményesen dolgozik e téren s rámutat, hogy
«a kath. papság, mentes lévén a családi gondoktól, a nemzetmentés e nagy
munkájában fényesen kivehetné a részét». Az iskolákban már az oktatás
legalsó fokán meg kellene kezdeni az egészségügyi ismeretek gyakorlatias
tanítását, szigorúan kellene szabályozni a mozikat s kívánatos «a tanító-
képzés oly irányú revíziója, hogy a népnevelők képzésének alapja a gyer-
mek szeretetére és a hivatás szeretetére való buzdítás legyen». — E leg-
utolsó kívánságra az a megjegyzésünk, hogy ebben a tekintetben nincs
szükség revízióra, mert a szervezetnek célja és alapelve, sőt a vezetők
kívánsága és minden, helyére érdemes tképző tanárnak a törekvése is
éppen ez. Mindezeknek azonban folytonosan több-több sikert óhajtanunk
helyes és szükséges.

Kereskedelmi Szakoktatás (1915/6) 7. sz. *Kovács S. János* a
Magyar Pædag. Társ. szótárához fűződő s a nagyváradi felső keresk. isk.
jan. 6-i értekezletén elmondott igazgatói beszédet közli. Főként a fegyel-
mezettségre és kötelességtudásra való nevelés szükségét hangoztatja. Szor-
morú a tény, de örömdetes, hogy bátran kimondja: «Ha baj volt elég a
fegyelmezzéssel a háború előtt, százszorta több a háború kezdete óta» s ke-
resi is az orvoslás útját. — Eféle nyilatkozatok (l. a M. P. iskolai szemléjét
is) leűthetnék azok lelkesedését, akik csupa örömdetes hatásokat vélnek
az ifűségben! Keserű csalódásokat okoz még ez az önelálás!

Magyar Középkola (1916) 1—2. sz.: *Tordai Ányos* részletes
tanulmányban fejtegeti, hogy az iskola nem mentheti fel magát a kor
szellemi áramlatainak ismertetésétől, tehát a magyar irodalom tanításában
fel kell használni a háborús irodalom erre alkalmas termékeit; a nemzeti
öntudat és faji büszkeség fokozása céljából a tanítás mai anyagának el-
mélyítése, új elrendezése és felfrissítése szükséges. *Sik Sándor* a cserkés-
szet nevelő értékéről szól a bpesti kegyesr. főgimn. cserkészesapatával tett
hároméves próba alapján. A jellemnevelés és önnnevelés új eszközeinek nézi
s a mai középk. fogyatékos erköcsi nevelésében jó segítségnek. E cikk-
ből is látszik, hogy ez az intézmény kellő, pedagógiai célzatú vezetéssel
milyen üdvös hatású lehet. De nem szabad benne a keretet tartani a
főnek; a kirándulás, táborozás nem öncél; a munka, az önnnevelés, a kö-
telességérzés stb., szóval a jellem gyakorlati nevelése az irányadó. (A cser-
készet irányozsméiről l. M. P. 1915).

Magyar Tanítóképző (1916) 1., 2., 3. sz. A Tkép. Tanárok Orsz.
Egyesülete tanácskozást folytatott a miniszterium felhívására arról: mivel
kellene kiegészíteni a készülő normális tanmeneteket a háború hatása
alatt. E tanácskozást *Lechnitzky Gy.* nagyobb előadása nyitotta meg
(A világháború, a kultúrállam és a tanítóképzés). Azt fejtegette, hogy a